

Alkotmánybíróság
Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

BALASSAGYARMATI JÁRÁSI BÍRÓSÁG	
Kezddírat száma:	
Érk.	2019 APR 03.
Érkező: postán/faxon/ellenőrzéskor/elektronikusan/gyűjtődobba, személyesen/átadókönyvvel	
Példány	Melléklet
Utóirat száma:	Bpk. H32/2018. sz.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1062-2/2019
Érkezett:	2019 JÚN 28.
Tárgy: alkotmányjogi panasz	
Melléklet:	Készletiroda: db

Alulírott [redacted] az Alaptörvény 24.cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Balassagyarmati Törvényszék 2019. január 14. napján kelt, 14. Beüf.592/2018/2. számú végzése alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43-a alapján semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot.

A Balassagyarmati Törvényszék hivatkozott számú végzését 2019. január 29. napján vettem át. A végzés ellen a felülvizsgálat törvényben kizárt. Perújítás, jogorvoslat a törvényesség érdekében nincs folyamatban.

Indokolásul az alábbiakat adom elő:

Édesapám, [redacted] feljelentést tett a Szécsényi Rendőrkapitányságon [redacted] ellen, aki a 8-a presszóban bántalmazta oly módon, hogy a bal oldali bordájába beleütött, belecsikart a karjába, felrángatta a székről és a bejárati ajtó irányába lökte. A bordája eltört, a karján a csikarás nyoma belilult, a pólója elszakadt.

A Szécsényi Rendőrkapitányság 2018. január 22. napján kelt, 12050/285-56/2017. bü. számú határozatával a nyomozást a Be. 190. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozva – mivel a nyomozás adatai alapján nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése és az eljárás folytatásától sem várható eredmény – megszüntette.

A határozat ellen édesapám panaszt terjesztett elő a Balassagyarmati Járási Ügyészségnél. A panaszban foglaltak szerint: „Feljelentést tettem a Szécsényi Rendőrkapitányságon [redacted] szemben, mivel 2017. július 24-én a 8-as presszóban ököllel a bal bordámba beleütött, belecsikart a karomba, felrángatott a székről és a bejárati ajtó irányába lökött. Az eset következtében a pólóm elszakadt, a bal karom belilult, a bal bordám eltört. A karomom elszenvedett sérülés 8 napon belül, a bordatörés 8 napon túl gyógyuló.

A karomat a fiam 2017. július 27-én a telefonjával lefényképezte, a felvételeken a csikarás nyomai jól láthatóak. (A fiammal 07.25-én nem találkoztam, 07.26-án sem, mivel Pesten volt.) Azt, hogy a kocsmáros megfogta a karomat és kitessekelt a kocsmából, [redacted] tanú többször is megerősítette (nyomozati iratok 74. o.: a tanú vallomása 1. bekezdés utolsó mondata és az utolsó bekezdés; 94. o.)” Édesapám a nyomozás megszüntetése elleni panaszában – a súlyos testi sértés mellett – a sérelmére elkövetett könnyű testi sértést továbbra is sérelmezte.

(Ahogy a tanúkénti kihallgatása során is: „Azért tettük a feljelentést két hét után, mert nem szűnt a fájdalom a bordámnál. A durva csikarást azt tudom bizonyítani, mert a fiam felvette a telefonra, hogy kék lett a kezem, ahogy a [REDACTED] durván belém mart. A sérülést vette fel.” – nyomozati iratok 57.o, 3. bek.)

Édesapám által előterjesztett panaszt a Balassagyarmati Járási Ügyészség 2018. március 20-án kelt, B.1688/2017/6. számú határozatával elutasította.

Édesapám 2018. március 12-én elhalálozott, a panaszt elutasító határozatot én vettem át 2018. március 29-én.

2018. május 29-én kelt, a Balassagyarmati Járási Ügyészségre előterjesztett beadványomban bejelentettem, hogy a régi Be. 51. § (3) bekezdése alapján a sértett helyébe lépek. A beadvány továbbá az alábbiakat tartalmazta: „Figyelemmel arra, hogy édesapám a sérelmére elkövetett cselekmény miatt az elkövetéstől számított 30 napon belül feljelentést tett, és a feljelentésben a bordatörés mellett a karján jelentkező, 8 napon belül gyógyuló sérülést is sérelmezte, ami a nyomozás során felajánlott, de mellőzött fényképfelvételekkel bizonyítható, kérem, hogy az iratokat a magánvádas eljárás lefolytatása végett a Be. 497. § (2) bekezdése alapján szíveskedjék megküldeni a Balassagyarmati Járásbíróságnak.”

A Balassagyarmati Járásbíróság 2018. október 31. napján kelt, 22.Bpk.432/2018/2. számú végzésével testi sértés vétsége miatt [REDACTED] ellen indított büntetőügyben az eljárást – hivatkozva a Be. 492. § (2) bekezdés b) pontjára - megszüntette.

A végzés indokolása szerint [REDACTED] a 8 napon belül gyógyuló sérülést is magába foglaló feljelentést a cselekmény elkövetésétől számított 30 napon belül megtette. Ifj. [REDACTED] 2018. március 29-én szerzett tudomást arról, hogy id. [REDACTED] feljelentése alapján súlyos testi sértés büntette miatt folytatott nyomozást megszüntető határozat ellen édesapja által benyújtott panaszt elutasították. [REDACTED] 2018. május 29-én, a jogszabályban biztosított 30 napos határidőn túl lépett néhai id. [REDACTED] sértett helyébe, ezért az ügyben nincs joghatályos magánindítvány, mely a büntetőjogi felelősségre vonás akadályának minősül, így az eljárás lefolytatásának nincs helye. A bíróság a határozata jogalapjául hivatkozott az akkor hatályos Be. 51. § (3) bekezdésére, valamint az 52. § (2) bekezdésére.

Figyelemmel arra, hogy

- a régi Be. 51. § (3) bekezdése a sértetti jogutódlásra – az új Be.-vel ellentétben – határidőt nem állapít meg, továbbá arra, hogy
- a régi Be. 52. § (2) bekezdése az ügyben nem irányadó, mivel id. [REDACTED] eljárási pozíciója a halála bekövetkeztekor még nem magánvádló, hanem feljelentő,

a Balassagyarmati Járásbíróság fenti számú végzésével szemben fellebbezést terjesztettem elő.

A másodfokon eljáró Balassagyarmati Törvényszék 2019. január 14. napján kelt, 14.Beüf.592/2018/2. számú végzésével a Balassagyarmati Járásbíróság 22.Bpk.432/2018/2. számú végzését helybenhagyta.

A határozat indokolása szerint az elsőfokú bíróság téves indokok mentén jutott arra az egyébként helyes következtetésre, hogy az eljárást meg kell szüntetni.

A másodfokú bíróság ugyanakkor mindkét vonatkozásban osztotta a fellebbezői álláspontot (bár, álláspontja szerint, azokból a fellebbező is helytelen jogi következtetéseket vont le):

„Kétségtelen tény, hogy a feljelentésben [REDACTED] terhére rótt cselekmény vonatkozásában id. [REDACTED] sértett volt, ahogyan is az is helytálló a fellebbezésben foglaltak alapján, hogy az 1998. évi XIX. törvény a sértett halála folytán történő helyébe lépés vonatkozásában nem

tartalmazott határidőt, azokat az eseteket kivéve, amikor a sértetti pozíció kiegészült a magánvádlói, vagy pótmagánvádlói státusszal.” (indokolás 2. o. utolsó bek.).

„Az is vitathatatlan, hogy id. [REDACTED] a halála bekövetkeztekor – 2018. március 12-én – nem volt magánvádlói pozícióban, ...” (indokolás 3. o. 1. bek.)

A másodfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy id. [REDACTED] [REDACTED] nem magánindítványra büntetendő bűncselekmény miatt tett feljelentést, és feljelentése nem tartalmazta id. [REDACTED] azon nyilatkozatát, amely szerint az elkövető büntetőjogi felelőségre vonását kívánja, így feljelentése nem felelt meg a magánindítvány tartalmi követelményeinek. A magánindítvány hiánya pedig a büntetőjogi felelőségre vonás akadályát képezi. Kifejtette továbbá, mivel id. [REDACTED] a feljelentésében megnevezte [REDACTED], a magánindítvány előterjesztésére 2017. augusztus 24-ig lett volna lehetősége, tehát még halála előtt lejárt a joghatályos magánindítvány előterjesztésének a határideje. Így íjf. [REDACTED] sem terjeszthette elő id. [REDACTED] sértett halála folytán a helyébe lépve határidőben a könnyű testi sértés miatti magánindítványt. Kiemelte továbbá, hogy a jogosult halála esetén a hatóságokat nem terheli a magánindítvány megtételére utaló felhívás (BH1991.384.)

Az Alaptörvény érintett rendelkezései:

B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

R) cikk

(1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

A Be. érintett rendelkezései:

868. § (1) *E törvény rendelkezéseit - a 868-876. §-ban meghatározott eltérésekkel - a hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásokban is alkalmazni kell.*

870. § (1) *Az e törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásban az ezt megelőzően, a korábbi jogszabály szerint végzett eljárási cselekmény akkor is érvényes, ha ezt e törvény másként szabályozza.*

874. § (3) E törvénynek a magánindítvány előterjesztésének határidejére vonatkozó szabályát e törvény hatálybalépését követően elkövetett bűncselekmények esetében kell alkalmazni.

378. § (1) Magánindítványra üldözendő bűncselekmény esetén csak a jogosult indítványára indítható meg vagy folytatható a büntetőeljárás.

(2) Magánindítványnak kell tekinteni a magánindítvány előterjesztésére jogosult **feljelentését** és bármely olyan nyilatkozatát, amely szerint az elkövető büntetőjogi felelősségre vonását kívánja.

(3) A magánindítványt attól a naptól számított egy hónapon belül kell előterjeszteni, amelyen a magánindítványra jogosult a bűncselekményről tudomást szerzett.

(4) Ha a nyomozás megindítását követően derül ki, hogy a cselekmény csak magánindítványra büntethető, a magánindítvány előterjesztésére jogosult nyilatkozatát be kell szerezni. Ebben az esetben a (3) bekezdésben meghatározott határidőt attól a naptól kell számítani, amelyen a magánindítványra jogosult a felhívásról tudomást szerzett.

(5) Az elhunyt sértett hozzátartozója a még nyitva álló határidő alatt terjesztheti elő a magánindítványt.

(6) A magánindítvány előterjesztésére nyitva álló határidő elmulasztása miatt igazolásnak akkor van helye, ha a bűncselekmény közvadra üldözendő.

371. § (1) Ha a panaszt elbíráló ügyészség a sértettnek a feljelentés elutasítása vagy az eljárás megszüntetése miatt előterjesztett panaszát elutasítja, a határozatában tájékoztatja a sértettet a pótmagánvádlóként történő fellépés lehetőségéről, feltételeiről, valamint a pótmagánvádló jogairól és kötelezettségeiről.

(2) Ha az eljárást a 398. § (2) bekezdés e) pontja alapján szüntették meg, a tájékoztatás arra is kiterjed, hogy a pótmagánvádlóként történő fellépés annak a bűncselekménynek a tekintetében lehetséges, amely miatt az ügyészség az eljárást megszüntette.

(3) Ha a feljelentést azért utasították el, vagy az eljárást azért szüntették meg, mert a cselekmény nem közvadra üldözendő bűncselekmény, a határozatában az (1) bekezdésben foglaltakon túl az ügyészség arról is tájékoztatja a sértettet, hogy a pótmagánvádlóként történő fellépés helyett a magánvádra üldözendő bűncselekmény miatt a vádat magánvádlóként képviselheti.

(4) A sértett a panaszát elutasító határozat kézbesítését követő egy hónapon belül léphet fel magánvádlóként, és ha a magánindítvány hiányzik, a nyilatkozatát e határidőn belül pótolhatja. Ha a sértett magánvádlóként lép fel, pótmagánvádlóként nem léphet fel.

(5) Ha a sértett magánvádlóként lép fel, és az ügyészség a vád képviseletét nem veszi át, az ügyészség a feljelentést a sértett nyilatkozatával és az ügyiratokkal együtt nyolc napon belül megküldi a bíróságnak.

CIV. FEJEZET

MAGÁNVÁDAS ELJÁRÁS

765. § (1) Az eljárás feljelentésre indul meg. A feljelentésben elő kell adni, hogy a sértett ki ellen, milyen cselekmény miatt és milyen bizonyítékok alapján kéri a büntetőeljárás lefolytatását.

TIZENHARMADIK RÉSZ

A TÁRGYALÁS ELŐKÉSZÍTÉSE

492. § (2) A bíróság az eljárást nem ügydöntő végzéssel megszünteti, ha

b) a magánindítvány hiányzik és az a 378. § (4) bekezdése alapján már nem pótolható,

TIZENNEGYEDIK RÉSZ

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGI TÁRGYALÁS

*567. § (2) A bíróság nem ügydöntő végzésével az eljárást megszünteti, ha
b) a magánindítvány hiányzik és az a 381. § (4) bekezdése alapján már nem pótolható,*

TIZENÖTÖDIK RÉSZ

A MÁSODFOKÚ BÍRÓSÁGI ELJÁRÁS

608. § (1) A másodfokú bíróság nem ügydöntő végzésével hatályon kívül helyezi az elsőfokú bíróság ítéletét, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha

e) a bíróság az 567. § (1) bekezdés a)-b) és d)-e) pontjában, valamint (2) bekezdésében meghatározott valamely ok törvénysértő megállapítása miatt az eljárást megszüntette,

A régi Be. érintett rendelkezései:

173. § (1) Magánindítványra üldözendő bűncselekmény miatt csak a jogosult feljelentése alapján indítható büntetőeljárás. A magánindítvány előterjesztőjének bármely olyan nyilatkozatát, amely szerint az elkövető büntetőjogi felelősségre vonását kívánja, magánindítványnak kell tekinteni.

(2) A magánindítvány előterjesztésére jogosult nyilatkozatát be kell szerezni, ha a nyomozás megindítását követően derül ki, hogy a cselekmény csak magánindítványra büntethető.

(3) A magánindítványt attól a naptól számított harminc napon belül kell előterjeszteni, amelyen a magánindítványra jogosult a bűncselekmény elkövetőjének kilétéről tudomást szerzett. A (2) bekezdésben meghatározott esetben ezt a határidőt attól a naptól kell számítani, amelyen a magánindítványra jogosult a felhívásról tudomást szerzett. Az elhunyt sértett hozzátartozója a még nyitva álló határidő alatt terjesztheti elő a magánindítványt.

(4) A magánindítvány előterjesztésére nyitva álló határidő elmulasztása miatt igazolásnak akkor van helye, ha a bűncselekmény közvéderre üldözendő.

XXIII. Fejezet

A MAGÁNVÁDAS ELJÁRÁS

497. § (1) Az eljárás feljelentésre indul meg. A feljelentésben elő kell adni, hogy a feljelentő ki ellen, milyen cselekmény miatt és milyen bizonyítékok alapján kéri a büntetőeljárás lefolytatását. A feljelentést a bíróságon kell írásban vagy szóban megtenni, a szóbeli feljelentést jegyzőkönyvbe kell foglalni.

„Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Az Alaptörvénynek ez a rendelkezése egyrészt magában foglalja - általában véve - a bírósághoz fordulás jogát, másrészt eljárási garanciákat követel meg.” {36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [66]} „Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének értelmezésével nevesíthetők a tisztességes eljáráshoz való jog tartalmát kitöltő ún. részjogosítványok. Ezek különösen: a bírósághoz fordulás joga, a tárgyalás igazságossága (ami nem garantálja a döntés igazságosságát), a tárgyalás nyilvánosságának és a bírói döntés nyilvános kihirdetésének a követelménye, törvény által létrehozott bíróság, a bírói függetlenség és pártatlanság kívánalma, továbbá az ésszerű időn belüli elbírálás.” {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}

„Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is. (ABH 1998, 91, 98-99.) Az Alkotmánybíróság értelmezésében tehát a tisztességes eljáráshoz

fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is. A tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerét kielégítő hatékony bírói jogvédelem pedig attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében a bíróság mit vizsgálhat felül.” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24]; hasonlóan: 36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [69]; 8/2011. (II. 18.) AB határozat, ABH 2011, 49, 80-81.}

„Az eljárási jogok elsőgenerációs alapjogként a közhatalom olyan korlátját képezik, amely az igazságszolgáltatás működését határozzák meg és e jogok többsége abszolút jellegű, melyek esetében a jog korlátozása fogalmilag kizárt, míg más eljárási jogoknál van lehetőség korlátozásra, ugyanakkor maga az eljárás vagy tisztességes vagy nem, átmenet nem képzelhető el. Az eljárási jogok tartalma különböző lehet a büntető-, polgári és közigazgatási eljárások esetében, azok eltérő jellege és célja alapján, ugyanakkor összességében megállapítható, hogy egy eljárás tisztességessége több annak szabályszerűségénél, vagyis akár minden eljárási szabály betartása mellett is lehet egy eljárás tisztességtelen.” 21/2016. (XI. 30.) AB határozat [37]

A Be. 378. § (2) bekezdése alapján magánindítványnak kell tekinteni a magánindítvány előterjesztésére jogosult feljelentését és bármely olyan nyilatkozatát, amely szerint az elkövető büntetőjogi felelősségre vonását kívánja. A hatályos szabályozás szerint tehát a sértett feljelentése magánindítványnak minősül. (Ez nyilvánvalóan azért van így, mert ha a sértett nem kívánja az elkövető büntetőjogi felelősségre vonását, nem tesz feljelentést, és megfordítva, ha feljelentést tesz, ezt nyilvánvalóan azért teszi, mert az elkövető büntetőjogi felelősségre vonását kívánja.)

A Be. 868. § (1) bekezdése szerint a Be. rendelkezéseit a hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásokban is alkalmazni kell, ez irányadó a magánindítvány fogalmi meghatározására is. Mivel a Be. 378. § (2) bekezdésének kifejezett rendelkezése folytán a sértett feljelentését magánindítványnak kell tekinteni, a törvényszék a magánindítvány hiányát a törvény kifejezett rendelkezése ellenére állapította meg.

A magánindítvány hiányának törvénysértő megállapítása abszolút eljárási szabálysértés, így feltétlen hatályon kívül helyezési ok (Be. 608. § (1) bekezdés e) pont, 625. § (2) bekezdés a) pont).

A Be. abszolút eljárási szabálysértés esetén elvileg biztosítja a felülvizsgálat lehetőségét (Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja), ugyanakkor a magánvádas eljárás szabályozásánál akként rendelkezik, hogy a magánvádoló felülvizsgálati indítványt nem terjeszthet elő (Be. 784. § (1) bekezdése).

Amennyiben az abszolút eljárási szabálysértés a másodfokú eljárásban valósul meg, vagy a másodfokú eljárásban is megvalósul, a másodfellebbezés igénybevételének korlátozott lehetősége, valamint a felülvizsgálat kizártsága folytán a törvénysértés orvosolatlan marad.

A magánindítvány hiányának törvénysértő megállapítása nem csak az eljárási törvénybe ütközik, de azáltal, hogy a törvény kifejezett rendelkezése ellenére a jogérvényesítés lehetőségétől zárja el a sértettet, sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, és annak részjogosítványát képező bírósághoz való jogot is.

A törvényszék a jogesetre nyilvánvalóan alkalmazandó jogi normát (Be. 378. § (2) bekezdése) nem alkalmazta, ezáltal a jogértelmezése önkényes, és fogalmilag nem lehet tisztességes:

„A bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelvével.” (20/2017. (VII.18.) AB határozat [23])

A törvényszék ezen túlmenően a sértett terhére értékelte, hogy a feljelentés az alapul szolgáló tényállás leírását követően, az utolsó előtti bekezdésben mindössze az alábbiakat tartalmazta:

„A fentiek alapján feljelentést teszek [redacted] szemben [redacted] súlyos testi sértés miatt.” A törvényszék ebből azt a következtetést vonta le, hogy id. [redacted] nem magánindítványra büntetendő bűncselekmény miatt tett feljelentést, és nem tartalmazta id. [redacted] azon nyilatkozatát, amely szerint az elkövető büntetőjogi felelősségre vonását kívánja, továbbá a magánindítvány előterjesztésére 2017. augusztus 24-ig lett volna lehetősége. Kifejtette továbbá, hogy a jogosult halála esetén a hatóságokat nem terheli a magánindítvány megtételére utaló felhívás.

Az eljárási szabályok szerint ugyanakkor:

- a sértett feljelentése magánindítványnak minősül, azaz további olyan kifejezett nyilatkozat előírása, amely szerint a sértett az elkövető büntetőjogi felelősségre vonását kívánja, törvénysértő;
- a feljelentés tartalmilag megfelelt a Be. 765. § (1) bekezdésében foglaltaknak (Be. 765. § (1) Az eljárás feljelentésre indul meg. A feljelentésben elő kell adni, hogy a sértett ki ellen, milyen cselekmény miatt és milyen bizonyítékok alapján kéri a büntetőeljárás lefolytatását. – édesapám a sérelmére elkövetett súlyos testi sértés mellett a könnyű testi sértést is sérelmezte.)
- a súlyosabb minősítés alá eső bűncselekménybe az enyhébb minősítés alá eső befejezett bűncselekmény beolvad, így ugyanannak a sértettnek a sérelmére egyazon alkalommal elkövetett súlyos testi sértés és a könnyű testi sértés csupán látszólagos halmazatot képez, azaz nincs lehetőség több bűncselekmény miatti felelősségre vonásra. Mindebből kifolyólag az eljárás csak és kizárólag súlyos testi sértés miatt indulhatott meg, így annak előírása, hogy a sértett a könnyű testi sértés miatt 2017. augusztus 24-ig terjeszthetett volna elő magánindítványt, a halmazati szabályok miatt szintén önkényes.
- a magánindítvány megtételére utaló felhívás mellőzése önkényes, figyelemmel arra, hogy a törvény annak beszerzését kifejezetten előírja (Be. 378. § (4) bekezdése, régi Be. 173. § (2)-(3) bekezdése).

A törvényszék nem csak a jogkérdésre nyilvánvalóan alkalmazandó jogi normát nem alkalmazta, hanem olyan, további feltételeket is szabott, amelyek nem egyeztethetőek össze az eljárási törvénnyel. A bíróság jogértelmezése önkényes, annak során nem jutottak érvényre a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból fakadó követelmények. A bíróság határozata sértette a sértett Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, ezen belül a hatékony bírói jogvédelem követelményét, és azt az alkotmányos igényt, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthesse. A törvényszék jogértelmezése közvetlenül befolyásolta ezen alapjog gyakorolhatóságát és tényleges érvényesülését.

Tájékoztatom a T. Alkotmánybíróságot, hogy a személyes adataim közléséhez nem járulok hozzá.

Szécsény, 2019. március 29.

Tisztelettel:

